

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Zachystalové a soudců JUDr. Ivy Zemanové a Mgr. Pavla Riedlbaucha ve věci

nezletilé: **K. D.**, narozená dne xxx
bytem xxx xxx, xxx xxx
zastoupená opatrovníkem **Město Benešov**
sídlem Masarykovo náměstí 100, 256 01 Benešov

dcery rodičů: **Z. B.**, narozená dne xxx
bytem xxx xxx, xxx xxx
M. D., narozený dne xxx
bytem xxx xxx, xxx xxx – xxx

o návrhu otce na **změnu úpravy styku**, k odvolání matky proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 16. července 2025, č. j. 50 P 53/2025-512,

a

o návrhu matky na **zvýšení výživného**, k odvolání otce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 6. srpna 2025, č. j. 50 P 53/2025-549,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně ze dne 16. 7. 2025, č. j. 50 P 53/2025-512, se ve výroku I. **mění** jen tak, že otec má právo a povinnost stýkat se s nezletilou K. v každém sudém týdnu v roce od soboty 11 hod. do neděle 16 hod. a že otec nezletilou ke styku vyzvedne v bydlišti matky a matka si ji po skončení styku vyzvedne v bydlišti otce; jinak se v tomto výroku **potvrzuje**.

- II. Rozsudek soudu prvního stupně ze dne 6. 8. 2025, č. j. 50 P 53/2025-549, se ve výroku I. **potvrzuje** a ve výroku II. se **mění** tak, že nedoplatek na zvýšeném výživném za dobu od 16. 9. 2024 do 31. 10. 2025 činí 34 250 Kč.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem ze dne 16. 7. 2025, č. j. 50 P 53/2025-512, soud prvního stupně rozhodl, že rozsah úpravy styku otce s nezletilou provedený rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5, č. j. 50 Nc 6065/2024 – 208 ze dne 28. 4. 2024, se mění tak, že otec je oprávněn a povinen stýkat se s nezletilou K. D., narozenou xxx, bez přítomnosti L. H., narozené xxx či Z. H., narozeného xxx v každém lichém týdnu v roce v pátek od 13:00 hodin, kdy je matka povinna nezletilou K. odevzdat ke styku v bydlišti otce do neděle do 16:00 hodin, kdy je otec povinen nezletilou K. matce v jejím bydlišti odevzdat, dále o hlavních letních prázdninách 14 dní po sobě jdoucích s tím, že otec oznámí matce termín tohoto styku vždy do 30. dubna každého roku, o Vánocích v lichém roce od 23. 12. od 12:00 hodin do 26. 12. do 18:00 hodin a v sudém roce od 30. 12. od 12:00 hodin do 1. 1. následujícího roku do 18:00 hodin a o Velikonocích v každém sudém roce od čtvrtka předcházejícímu Velkému pátku od 12:00 hodin do Velikonočního pondělí do 18:00 hodin s tím, že matka je povinna vždy nezletilou ke styku připravit a předat v bydlišti otce a otec je povinen nezletilou odevzdat v místě bydliště matky (výrok I.) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.).
2. Soud prvního stupně tak rozhodl k návrhu otce odůvodněným tím, že dosavadně pravomocně upravený styk s nezletilou za účasti jeho matky a jejího manžela je už nepřiléhavý, tyto osoby již u styku nechtějí být přítomny, je třeba zohlednit okolnost, že vykonává trest domácího násilí a že matka se v mezidobí bez jeho souhlasu s nezletilou odstěhovala na xxx. Matka se změnou styku otce s dcerou souhlasila s návrhem, aby byl upraven od pátku 14:30 hodin v lichém týdnu bez manželů H., kdy by otec dceru převzal v jejím bydlišti a nezletilou by vracel v jejím bydlišti v 17:00 hodin. Opatrovník nezletilé navrhl úpravu styku otce od pátku do neděle v lichém týdnu tak, aby matka přivezla nezletilou otcovi v pátek mezi 12:00 až 13:00 hod do bydliště otce a otec jí vrátil v bydlišti matky v 16:00 hodin.
3. Soud prvního stupně předně vyšel ze zjištění, že styk otce s nezletilou byl naposledy upraven rozsudkem tamního soudu ze dne 24. 7. 2024, č. j. 50 Nc 6065/2024-208, kdy na základě dohody rodičů byla nezl. K. svěřena do péče matky, otcovi vyměřeno výživné, rozhodnuto o dlužném výživném a byl upraven jeho styk s nezletilou každý první a třetí víkend v měsíci od soboty do neděle vždy za přítomnosti a v bydlišti L. H. – otcovské babičky a jejího manžela Z. H.. Dále vyšel ze zjištění tak, jak jsou zachycena v bodech 4 až 34 odůvodnění napadeného rozsudku, na která odvolací soud pro stručnost odkazuje. V době původního rozhodnutí bylo zohledňováno, že otec absolvoval střednědobou léčbu závislosti na klinice adiktologie, byla mu nasazena medikace. Léčbu úspěšně dokončil, je bez známek deprese, je schopen zajistit bez asistence péči o nezletilou dceru. V současné době vykonává trest domácího vězení, byl 10× soudně trestán, byl mu uložen i nepodmíněný trest odnětí svobody a zákaz řízení motorových vozidel. Matka se bez souhlasu otce s nezletilou odstěhovala z původního bydliště. Otec má další vyživovací povinnost k nezl. R. ve věku 12 let, kde má upraven styk s ní asistovanou formou. Pronajal si byt a je zaměstnán. Má uzavřenou nájemní smlouvu k bytu, řádně a včas platí nájemné. Pokud se styk s nezletilou realizuje, nezletilá k otcovi spontánně běží.
4. Na základě zjištěného skutkového stavu věci soud prvního stupně vzal za prokázané, že došlo k podstatné změně v poměrech účastníků v tom směru, že přítomnost prarodičů u styku otce s nezletilou už je bezpředmětná, je odůvodněna změna původního rozhodnutí (§ 475 odst. 1 z. ř. s. a § 909 o. z.). S ohledem na specifika souzené věci (výkon trestu domácího vězení a otcovo zaměstnání) upravil rozsah styku otce v lichém víkendu od pátku 13:00 hodin do neděle do 16:00 hodin. K návrhu

matky, aby k předání nezletilé docházelo výlučně v jejím bydlišti, dospěl k závěru, že je to právě matka, která je odpovědná za vzdálenost bydliště otce a nezletilé, je tak spravedlivé, aby se na nákladech i časové náročnosti těchto cest podílela i ona rovným dílem; na to je třeba přihlídnout i ke skutečnosti, že otci byl uložen trest zákazu řízení motorových vozidel, tím je ztížena i doprava. S přihlédnutím k nálezu Ústavního soudu ze dne 21. 5. 2025, sp. zn. II. ÚS 2423/24 soud prvního stupně otci uložil nejenom právo na styk s nezletilou, ale i povinnost v tomto směru, když právo a povinnost styku otce s dítětem je integrální součástí jeho rodičovské odpovědnosti. Výrok o nákladech řízení opřel o § 23 z. ř. s.

5. Proti tomuto rozsudku matka podala v zákonné lhůtě odvolání. Soudu prvního stupně v něm vytkla nedostatečné dokazování. Uvedla, že v roce 2025 otec s nezletilou se setkal pouze 1. až 2. 2., 1. až 2. 3., 12. až 13. 4., jinak se ke stykům nedostavil. Navrhla, aby bylo zrušeno nebo změněno předávání nezletilé v bydlišti matky a odevzdávání v bydlišti otce tak, že by k předání nezletilé docházelo na ulici, a to každý lichý týden od pátku 14:00 hodin do neděle 16:00 hodin, dále o Vánocích, Velikonocích, o letních prázdninách pouze jeden týden.
6. Otec ve svém písemném vyjádření k odvolání matky poukázal na to, že úprava styku navrhovaná matkou není realizovatelná, neboť z důvodu domácího vězení musí liché pátky setrvávat ve svém bydlišti do 12:00 hodin a cesta do bydliště matky by si vyžádala 2,31 minut čistého času. Do svého bydliště by se s nezletilou vrátil kolem 18:00 hodiny, tedy téměř dvě hodiny poté, co by již měl být doma v domácím vězení. Dále uvedl, že i matka v minulosti byla poživatelkou drog, on téměř 2 roky abstnuje, jeho život má řád, snaží se navázat a udržet vztah mezi jeho dcerou R. a dcerou K.. Navrhl, aby napadený rozsudek byl změněn pouze tak, že by matka předávala nezletilou otci a přebírala ji od něj zpět vždy před bydlištěm otce, eventuálně aby byl napadený rozsudek potvrzen.
7. Opatrovník nezletilé se ztotožnil se závěry soudu prvního stupně a navrhl, aby byl jeho rozsudek jako správný potvrzen.
8. Z podnětu podaného odvolání odvolací soud přezkoumal v systému neúplné apelace napadený rozsudek včetně řízení, které předcházelo jeho vyhlášení (§§ 212 a 212a o. s. ř.), a odvolání shledal částečně důvodným.
9. Odvolací soud zjistil, že otec aktuálně vykonává trest domácího vězení ve svém bydlišti v xxx, xxx xxx od dubna 2025 do prosince 2025, a to v pátek od 3:30 až 12:00 hodin a od 16:00 do 24:00 hodiny, v sobotu od 0:00 do 8:00 hodin a od 14:00 do 24:00 hodin a v neděli od 00:00 do 8:00 hodin.
10. Odvolací soud sdílí závěr soudu prvního stupně, že v dané věci došlo k podstatné změně poměrů odůvodňující změnu původního rozhodnutí, kterým byl upraven styk otce s nezletilou. Souhlasí i s rozsahem soudem prvního stupně upraveným, avšak přihlédl k aktuálnímu režimu výkonu trestu domácího vězení tak, aby bylo v časových možnostech otce, stanovený rozsah s ohledem na vzdálenost bydlišť realizovat. Vzhledem k tomu, že matka bez souhlasu otce změnila nezletilé bydliště, čímž zavinila větší vzdálenost bydlišť rodičů, je spravedlivé, jak uzavřel soud prvního stupně, aby se na nákladech i časové náročnosti cest ke styku otce s nezletilou podíleli oba rodiče rovným dílem. Režimu výkonu trestu domácího násilí otce tak odpovídá, aby tento styk otec realizoval od soboty 11:00 hodin do neděle 16:00 hodin s tím, že si nezletilou ke styku vyzvedne v bydlišti matky a matka si ji po skončení styku vyzvedne v bydlišti otce.
11. Z toho důvodu odvolací soud ve smyslu § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. napadený rozsudek změnil, jinak jej ve zbytku jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
12. Napadeným rozsudkem ze dne 6. 8. 2025, č. j. 50 P 53/2025-549, soud prvního stupně rozhodl, že výživné otce k nezl. K., naposledy určené rozsudkem tamního soudu ze dne 24. 7. 2024, č. j. 50 Nc 6065/2024-208 se zvyšuje na 3 500 Kč měsíčně, počínaje dnem 16. září 2024 (výrok I.), rozhodl, že nedoplatek na zpětně zvýšeném výživném za období od 16. 9. 2024 do 31. 7. 2025 činí 26 750 Kč (výrok II.) a že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.).

Rozhodl tak k návrhu matky odůvodněným tím, že nástupem otce do pracovního poměru se změnila jeho výdělkové možnosti. Otec ve svém zamítavém stanovisku poukazoval na to, že je zatížen exekucemi, vykonává trest domácího násilí, že si nemůže nikde přivydělat a že v minulosti se léčil ze závislosti na drogách a alkoholu. Opatrovník nezletilé se připojil k návrhu matky.

13. Soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že poměry nezletilé byly naposledy upraveny rozsudkem tamního soudu ze dne 24. 7. 2024, č. j. Nc 6065/2024-208, jímž byla schválena dohoda rodičů, že nezletilá se svěruje do péče matky, že otec se zavazuje platit na její výživu 1 000 Kč měsíčně a dále byl upraven styk otce s nezletilou. Matka tehdy byla na rodičovské dovolené, pobírá rodičovský příspěvek 10 000 Kč měsíčně, byla poživatelkou částečného invalidního důchodu ve výši 9085 Kč, žila s přítelem, který dosahoval příjmu cca. 60 000 Kč měsíčně. Otec měl dvě vyživovací povinnosti, byl v léčbě, pobíral sociální dávku 3 910 Kč měsíčně. Nyní má matka stále jednu vyživovací povinnost, žije s nezletilou a přítelem v xxx v bytě s nájemným 20 500 Kč měsíčně, rodičovský příspěvek pobírala do října 2025, pracuje na zkrácený pracovní úvazek za 10 000 Kč měsíčně, stále je poživatelkou částečného invalidního důchodu. Její přítel je OSVČ, pobírá 40 000 Kč měsíčně a má jednu vyživovací povinnost ve výši 5 000 Kč měsíčně. Otec na nezl. K. hradí výživné nepravidelně, a to z účtu své matky. Pro výživné je veden výkon rozhodnutí. Otec má stále dvě vyživovací povinnosti, bydlí v bytě 2+1, hradí 14 000 Kč měsíčně, od 16. 9. 2025 je zaměstnán jako popelář s průměrným čistým měsíčním příjmem 28 000 Kč. Druhou dceru R. má stanovenou vyživovací povinnost 2 000 Kč měsíčně. V minulosti se léčil pro alkoholismus a závislosti na drogách, jeho dluhy dosahují cca. 1 600 000 Kč.
14. Po citaci § 923 o. z. a § 475 z. ř. s. soud prvního stupně dospěl k závěru, že došlo k podstatné změně poměrů odůvodňující změnu vyživovací povinnosti otce. Otec úspěšně ukončil svoji léčbu, našel si zaměstnání, je dobře hodnocen, i co se týče výkonu trestu prospěšných prací, konsoliduje své osobní a životní poměry. Došlo k podstatnému nárůstu jeho příjmu, a to právě k datu 16. 9. 2024, kdy nastoupil do řádného pracovního poměru. Návrh matky na zvýšení výživného na 6 000 Kč měsíčně považoval za nepřiměřený, nesouladný s hledisky stanovenými v §§ 213 a 215 o. z. V souladu s návrhem opatrovníka nezletilé výživné zvýšil na 3 500 Kč měsíčně, přičemž přihlédl k občasným stykům otce s nezletilou. Poukázal na to, že matka s ohledem na útlý věk nezletilé vyvažuje svoji díl vyživovací povinnosti výkonem osobní péče o nezletilou. Protože ohledně výživného je vůči otci vedena exekuce, vyčíslil dle § 284 odst. 3 o. s. ř. nedoplatek na zvýšeném výživném, aniž by určil jeho splatnost. Výrok o nákladech řízení opřel o § 23 z. ř. s.
15. Proti uvedenému rozsudku otec podal v zákonné lhůtě odvolání s námitkou, že částka 28 000 Kč měsíčně představuje jeho hrubý, nikoliv čistý měsíční příjem. Po srážkách z exekuce a úhradě výživného pro jeho dvě nezletilé děti hospodaří s obdobným příjmem jako před rokem, také mu stouply výdaje na bydlení. Také u matky došlo ke změně poměrů, když kromě invalidního důchodu tak jako v minulosti, nyní pracuje na dohodu o provedení práce, avšak mohla by pracovat na plný úvazek. I dřívější nedoplatek na výživném, který měl splácet po 1 000 Kč měsíčně, pro něj představoval citelný výdaj a problém. Navrhl, aby změnou napadeného rozsudku byl návrh na zvýšení výživného zamítnut.
16. Matka navrhla potvrzení napadeného rozsudku. Uvedla, že otec nezletilou viděl naposledy v srpnu tohoto roku, ona je momentálně od srpna 2025 nezaměstnaná, nezletilá nastoupila do školky. "
17. Opatrovník nezletilé navrhl potvrzení rozsudku soudu prvního stupně jako správného.
18. Z podnětu podaného odvolání odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek v systému neúplné apelace včetně řízení, které předcházelo jeho vyhlášení, a to v nepřítomnosti nedostavivšího se otce a omluvivšího se opatrovníka nezletilé (§§ 212, 212a a 101 odst. 3 o. s. ř.), a odvolání neshledal důvodným.
19. Soud prvního stupně si pro své rozhodnutí opatřil úplná a správná skutková zjištění, která zákonem stanoveným způsobem hodnotil a věc zcela správně posoudil i po stránce právní. S přílehlavým

odůvodněním napadeného rozsudku se odvolací soud zcela ztotožňuje a pro stručnost na ně odkazuje. Otec své námitky uplatnil už v řízení před soudem prvního stupně a ten se s nimi v odůvodnění svého rozhodnutí správně a bezezbytku vypořádal. V daném případě je nepochybné, že od poslední úpravy vyživovací povinnosti otce došlo k podstatné změně poměrů, když otec od 16. 9. 2024 nastoupil do zaměstnání, má stále dvě vyživovací povinnosti a má stálý příjem. Zjištěnému příjmu odpovídá soudem prvního stupně stanovená částka 3 500 Kč měsíčně. Až otec vykoná trest domácího vězení, nic mu nebude bránit v tom, aby si svůj příjem zvýšil dalším výkonem práce, například formou brigád. Je zdrav, v produktivním věku, proto nic nebrání tomu, aby učinil vše pro to, aby svým vyživovacím povinnostem v důstojné míře dostal.

20. Ze shora uvedeného důvodu odvolací soud napadený rozsudek ve výroku I. jako věcně správný potvrdil. Pokud jde o nedoplatek na zvýšeném výživném, ten je třeba stanovit od účinnosti nové úpravy k poslednímu dni v měsíci, v němž se stalo splatným poslední výživné, tedy za dobu od 16. 9. 2024 do 31. 10. 2025. Ke správně stanovenému nedoplatku soudem prvního stupně ve výši 26 750 Kč do 31. 7. 2025 ve výši 26 750 Kč odvolací soud připočetl nedoplatek za období 1. 8. 2025 do 31. 10. 2025 po 2 500 Kč ($3 \times 3\,500\text{ Kč} - 1\,000\text{ Kč}$, tj. 7 500 Kč). Celkový nedoplatek tak činí 34 250 Kč, a protože výživné je strháváno otci exekučně, nebylo rozhodováno o jeho splatnosti. Proto napadený rozsudek ve výroku o II. doznal dílčí změny (§ 220 odst. 1 písm. a/ o. s. ř.).
21. O nákladech odvolacích řízení odvolací soud rozhodl podle § 224 odst. 1 o. s. ř. a § 23 z. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku dovolání není přípustné.

Praha 4. listopadu 2025

JUDr. Naděžda Zachystalová v. r.
předsedkyně senátu